

כהן משיח פרק שלישי הוריות

4.

מסורת הש"ס

[illegible]

תוספות הרא"ש

[illegible][illegible]

משמע דליג ליה (ברשיי שלנו כתו ולא משום דאין הנוף תאב לו אל שקצים ורמשים אמאי הוי מין הא אכל פרוצות אחר דנפשו תומדת לנ

[illegible]

על העולם דבר עם שגגת מעשה יצא
 ופרט ענין שגגת מחשבה לחודיה יצא כשכה
 או שערירה כהדיוט: קמ'ל' מעט הארץ
 פרט למשחית: דליתו מציא שגגת מעשה
 לחודיה כלל דליתו הארץ הארץ בפרק דלעיל
 (א' יא) אלא מציא שאלן חטאו כשגגת
 הכדיוט שגגת מעשה: אלא גשוי הא
 שגגת מעשה הארץ מייחית: ומציא קא
 ממעטת שגגת מעט הארץ פרט לגשוי:
 קמ'ל' אמינא. הוציא וחסא כשהוא הדיוט
 ימימי כשכה או שערירה כהדיוט:
 קמ'ל'. מעט הארץ פרט לגשוי דלית
 מציא כשכה או שערירה: אלא לרבנן
 דלעיל בפרט הארץ ומייחית דלית כשכה
 או שערירה דתנן (ט' טזא) עד שלא נתמט
 וחסא כשגגת מעט הכי ארץ כהדיוט: מאי
 אמינא למימר. דליתו ארץ ממעטת גשוי
 דקמתי פרט לגשוי: קמ'ל' אמינא נלטרק.
 דליתו ארץ תבאר לחיזי וית קמל ולימי
 כשכה או שערירה: קמ'ל'. מעט הארץ
 פרט לגשוי דכהא גוונא לא מייחית
 שגגת או שערירה וכדא גוונא נמי כלל
 מייחית שער דהא לא ממטרפי כלל.
 דליתו הדין דלית למימר סלקא דעתך
 אמינא נלטרק וימימי שער ארץ משום
 דקרא קא מישחתי כשכה או שערירה:
 גוונא שכלל הוי ארץ כשכה הדיוט
 נלטרק ועבר. מנכסיהו וסלימו: דקא
 אכל ספק חלב כשהוא הדיוט. דקא
 כסור דקמתי הוי: ונתמנע ונודע
 לו על פל. שטעט י' לאהר שגגתה
 שספק חלב אכל: סרו. מי מייחית אש
 חליו או לא: מדיאשמי נודא. דקמתי
 שטען דקדוק לכן הוי שוגגים שלא
 דעו אס אכלי כל ביהמיה דלית אש
 חליו אס נודע להם משמעת פטורים
 לסי' שגגתה גופא דהשתא נתמט
 ונודעיתו לקרנן ודא אישעת נמי
 לקרנן דקא פטור ואין מצינן אש
 חליו: ו' דלמא י' אישעת נודא. היינו

למומר יר"ש בר יוסי אומר
שגנזו לא שב בידעתו אינו
קרבן על הדם איכא בנייהו
הוא והא רבא אמר דכולי על
ונתחלף לו בשומן ואכלו קמפי
דהיתרא לא אכל דאיסורא ל
וסריפות שקצים ורמשים ושתי
מומר ואיהו מומר אוכל נבילא
דהרי זה מומר להכעיס דהרי זה
ורמשים ושתי יין נסך רבי יו
דרבנן מר סבר מדאורייתא הוי
הוי מומר פלגי בה רב אחא
איהו צדוקי לכל העובד עבודת
הוא וקא קרי ליה מומר התם
נשיא שבט כנחשון בן עמינדב

כיון דפקר כולי האי לשחות יין שנתנסך לעבודת כוכב
תנאי לקמן אכל פרוש אחד כו' א"ע דאין הגוף מתא
שום כל דבר ואפי' דבר איסור, אבל הבא דאחפך כולי

קרנן ידיה דכשהוא הדיוט
משיח מביא פר ונשיא מביא
דנודע לו משנתמנה דספק
דעל ספק חטאת קבועה בין

הוא דלא הא צעורר צערינהו ואילו צעורר
דקרייה בן עמי א"ל א'ל תצורם ואל תתגר
בם כלל אפילו צעורר לא א"ל חייא בר
אבאבן א"ר יהושע בן קרחה לעולם יקדים
אדאם דלבר מצוה שבשכר לילה אחת
שקרמה בבירה לעצור וכתה וקרמחה
ארבע דורות למלכות ע'תנו רבנן מ'מס
הארץ פרט למשיח מעם הארץ פרט לנשיא
והלא כבר יצאו משיח לידון כבר נשיא
לידון בשעיר שיכול משיח על העלם דבו
לעולם שגנת מעשה מכאי פר על שגנת מעשה
הלידה מכאי כשבו שעירה ח'ל מעם
הארץ פרט למשיח מעם הארץ פרט לנשיא
תינה משיח אלא נשיא בשגנת מעשה הוא
דמיתיי אמר רב וביד משניה דרבא הבא
עסקין כגון שאכל כוית חלב כשהוא
הדיוט ונתמנה ואח"כ נודע לו סלקא דעתך
אמינא גייתיי כשבו או שעירה קמ"ל הניחא
לד"ש דאלו בתר דיעה אלא לרבנן דאולו
בתר חטאה מאי איכא למימר אלא אמר רב
דביד משניה דרבא הבא במאי עסקין י'גנן
ששאל חצי כוית חלב כשהוא הדיוט ונתמנה
והשלימו ואח"כ נודע לו סלקא דעתך אמינא
נצטמר גייתיי כשבו או שעירה קמ"ל בעא
מיניה דרבא מרב נחמן נשיאות מהו שתפסא
היכי דמי כגון שאכל חצי כוית חלב כשהוא
הדיוט ונתמנה ועבר והשלימו התם הוא
דלא מצטרף דאכליה פלגא כשהוא הדיוט
ופלגא כשהוא נשיא אבל הבא דאדי ואדי
כשהוא הדיוט אכליה מצטרף או דלמא לא
שנא מאי תפשוט ליה מהא ד'דאמר עולא
א"ר יוחנן יאכל חלב והפריש קרבן והמיד
ותחור בו הויאל ונדחה ידחה הכי השתא
ממיר ילא בר ארתי קרבן הוא האי בר
ארתוי אבל בעא מיניה רבי יורא מרב
ששת קרבן ספק חלב כשהוא הדיוט ונתמנה
ונודע לו על ספק מהו אליבא דרבנן דאולו
בתר חטאה לא תבעי לך דימיתיי אשם
תלוי אלא כי תבעי לך אליבא דרבי שמעון
דמאדאשתני לודאי אשתני לספק או דלמא כי
אשתני לודאי דאשתני קרבן דידיה אבל
השתא לודאי אשתני קרבן קרייה אמינא ליתיי
אשם תלוי תלוי ח'ל' מעם הארץ פרט

שום ר"ש^א אשר לא תעשינה בשנה ואשם
נביא קרבן על שנתנו מאי בנייהו א"ר ה
א כיון דמומר לאכול חלב לדם נמי מומר הו
א מומר לאכול חלב לא הו מומר לדם א
גמר סבר ר' כיון לתאבון אבל במיד מומר
ו מומר הוא תנו רבנן אכל חלב זהו מ
ין נסך רבי יהודה אומר אף הלובש כ
כ מ' מא קאמר אמר רבה בר בר חנה א"ר
צדוקי ואיתו מומר דבסתמו צדוקי אומר
י ברבי יהודה אומר אף הלובש כלאים מ
זומר דרבנן לא הוי מומר ומר סבר כלאים מ
בינא חד אמר לתאבון מומר להכעיס צדוקי ו
נביבס מיתבי אבל פרעיש אחד או יתוש אחד
אמר אטעום טעם דאיסורא ואיתו נשיא זה
ל' ימכל מצות ה' אלהיו ולהלן הוא אומר ר

ואקומי ביין שנתנפך לעבודה כוכבים ומיהו קשה אפילו בנבלות מרוחות לו, וייל דלא אכל אלא פא כדקעה זאל לאויל נבלות וטרפות תדיר כדכתיב

קרנן ידידיה דכשהוא הדייט מביא כשהם או שצירה והשמה כי נתחמה משה מביא פר ונשיא מביא שציר: אבל הכא. כי נודע לו על ספק נדוע לו משנתחמה דספק חלז אבל: דלא אישטני קרנן ידידיה, דעל ספק חטאת קבועה בין כשהוא הדייט ובין כשהוא נשיא מביא אשם

מִתִּי. מִיָּקִים: מִשֵּׁשׁ סָפֵרָךְ. מִתִּי: מִתִּי
וְלֹא לֵב עַל הַסֵּר: פֶּטֶשׁ לַמּוֹרֵךְ: שֶׁחָן
מִקְבֶּלֶן מִדֵּר: אֵלֶּה הֵכָּה כֹּאכּוֹל נִבְיִלֵם
לִמְלֻכּוֹן. דֵּר לִי כִן שֶׁכֵּר הַיּוֹמָה אֶחָד
וְכֵלֵם וְנִלְכֵם וְתִמְחַלֵּן לִי חֵלֶם שְׁמוֹן
וְאֶחָד דִּסְכּוֹר שְׁמוֹן הוּא קֹא מִיִּשְׁלֵנִי
וְלִשְׁכֵּם וְלִי הַחֵלֶם הוּא רִנְלֵה מִיִּשְׁלֵנִי
קִמְרֵן חֵמֶק סָכֵר כִּיִן לִמְלֻכּוֹן אֶחָד מִיִּדִּי
מִמֶּנּוּ הוּא וְיִין מִקְבֶּלֶן מִדֵּר וְרִ"ש
דֵּר יוֹסִי סָכֵר כִּיִן דִּמְדוּרִי אֶחָד מִשְׁכַּח
הַיִּמָּה לֵה אֶחָד אִסְרֹכֵם כֵּר מִיִּשְׁלֵנִי
קִיִּרְנֵה לֵה וְלֵה מִמֶּנּוּ הוּא וְתִמְחַלֵּן
מִדֵּר: קִמְרֵן אֶחָד חֵלֶם שְׁמוֹתֵי הוּא מוֹמֵר
וְהִדֵּר תִּי לִחְזוֹה מוֹמֵר מִתִּי קִיִּרְנֵה:
לִכְעֵסִי. לִחְזוֹת לִי הַיּוֹמָה וְאֶחָד אִסְרֹכֵם:
דִּיִּסְרֹכֵם וְדוֹקִין^[1] וְשִׁמְעוֹנֵה וְדִמְכּוֹסִים:
אֶחָד נִיִּלֵם וְהוֹסֵם שְׁקִיִּים וְרִשּׁוֹסִים
וְשִׁפְסֵי יוֹן נִכָּךְ. וְאִסְרֵי הוּא אֶחָד לִי
דִּכְרִיס שִׁהֵסֵם קֹא כֵּסֵם וְדִלִי לִהֲכֵסִים
הוּא עוֹשֵׂה וְשִׁמְסֵם^[2] רַע הוּא: רִ"ש
כֵּר בִּי יוֹסֵדֵם אֶחָד קֹא מְלֻכּוֹס כִּלְאִים.

הרי זה מומר: **פ' אילנא** בין ת"ק
לכרי יוסף בן חבד יהודה כיון דלמחר
ת"ק כלל חבד הכי זה מומר מה לי
אוכל חלב מה לי לנכס כלאים אפדי
וארדי דלאריהאל אסור: ת"ק כר
כלאים דלאריהאל דומיא דחבד ויה מומר
דהיינו ארוב ביה חוט של למד וחוט של
פסחים יחד של פני כולו: ור' יוסף כר
אף הלכט נמי כלאים דרבנן ארבי מומר
דהיינו אז שוע אז טווי אז נח דבכי
מפסדי יחד שטעטו שוע טווי ויה
דמלכרין תבססת דיה דף חסד: ורבנן
גזיר כחד מנייהו. שוע שמנאך כלחת
ושעס מהס לכד טווי שטעויה כלחת ותכף
בו מיה תכסונו שפאן דארבי אפי' חס
אחד של למד כנגד שטעויה אז חוט חס
של פסחן כנגד למד דטלויה אסור
מדרבנן: פ' אסור. האוכל חלב ונכיליה
למחבין הכי זה מומר: **לכעיסין**. דלית
ליה הימרא ואפי' הכי אכלי אסורא
דקרינן הוא **ל'**: אכל פטעוה או יסוס
דריזי זה מומר. דהכל דהלי להכעיס
אף עבד דללו מיד דכר מיכל הוא
וקמי הכי זה מומר ואפי' דקרינן
ושאיל למחן דלמחר דלמחר אסור: הוא
לעולם איתא לעלך להכעיס דקרינן הוא
דקרינן איה טעמא דהוי מומר ולא הוי
אסור פטוס דקלמחר טעמא להכעיס
טעמא דאסורא שחאב לעטוס דכר
אסור ולא להכעיס אף עבד:
מה

ר' מעם הארץ יפרט
עשינה בשגנה ואשם^ה השב בידיעתו מביא קרבן על
מאי בנייהו א"ר המנונא מומר לאכול חלב ומביא
לדם נמי מומר היו ומ"ס י"דס מיהא שב בידיעתו
אלא הוי מומר לדם אלא הכא כאכול נבלה לחאבון
אבון אכיל כבוד מומר הוא ומ"ס כיון דאילו אשכח
נן "אכל חלב זהו מומר ואזיהו מומר אכל נבילות
אומר אף הלושב כלאים אמר מר אכל חלב זהו
ורבה בר בר חנה א"ר יוחנן ה"ק "אכל חלב לחאבון
בסתמו צדוקי היה אומר אוכל "נבילה וטריפה שקצים
הלושב כלאים מאי בנייהו איכא בינייהו כלאים
ור' ומר סבר כלאים כיון דמפרסם אסוריה אפי' כדרבנן
מומר להכעיס צדוקי וחד אמר להכעיס נמי מומר אלא
קיש אחד או יתוש אחד ה"ו מומר הוא הכא דלהכעיס
טורא: ואזיהו נשיא זה מלך כו':^ה תנו רבנן נשיא יכול
הוי ולהלן הוא אומר "למען ילמד ליראה את ה' אלהיו

שוע ואינו טווי וארזו דמדאורייתא לא הוה כלאים עד שיהא שוע כל אחד לבד וטווי כל אחד ואחרי ארזו יחד. כפרית ועיקר¹²: ת"ד יכול נשיא שבט כנחשון בן עמינדב ה"ל טווי מצות ה' ליראה את ה' אלהיו. הך ברייתא מפרשה למתניתין דקתי איהו נשיא זה מלך שנאמר מכל מ' אלהיו. ולא תימא ממשמעות כדא דרשב"י פמ"ל ולא דרובא כדאי תיובת ה' אלהיו ה' אלהיך דלחוד מ' אלהיו.

מורה אור השלם

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

תוספות הרא"ש

שאין הנוף נהנה ודאי מין הוא.
הרמיה (דילן 1): ימי יהודה אומר
אף (על הכלאים) [הלוכס כלאים]
פרשני זיל דארישא קא ואמר אף
הלוכס כלאים כמו אוכל חל.
והרמיה זיל פירש דארישא קא
[הלוכס כלאים כסתמא הוי מין
כיון דלית ביה תנאה טפי מבשאר
בגדים]. ומסתברא כפרשני (דילן):
כלאים דרובו כנוז לבידס דארישא

כלאים ודבוק כגון לבדים שדוק
לכר ונזי דהיינו שזור כל אחד לכר
ועליו וזהו להלן הוא אומר למען ילמד
ה' [אלהיו] שאין גביו אלא ה'
שם ואחד מלך ואחד הדיוט במשפט.

(א) חילוי ציל סקסטנט מעטס בארד וואלד נאכט ביז (ב) בייז בע' שוין (ג) אין ראש פרייט דענדט סי' ט: